

DOMSTOLENS DOM (tredje afdeling)

26. juni 1986 *

I sag 203/85

angående en anmodning, som Hessisches Finanzgericht i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

Nicolet Instrument GmbH, Offenbach am Main,

mod

Hauptzollamt Frankfurt am Main-Flughafen

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af Kommissionens beslutning 82/586 af 6. august 1982, hvorved det fastslås, at indførsel af apparatet »Nicolet-high speed signal averager, model 1174, with accessories« ikke kan ske med fritagelse for told efter den fælles toldtarif (EFT L 243, s. 30),

har

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af afdelingsformanden U. Everling, dommerne Y. Galmot og J. C. Moitinho de Almeida,

generaladvokat: J. Mischo

justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe

efter at der er afgivet indlæg af:

— Nicolet, ved advokat og notar Helmut Villaschek, Frankfurt am Main,

— Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved Jörn Sack, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtiget,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 29. maj 1986,

* Processprog: Tysk.

afsagt følgende

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

- 1 Ved kendelse af 11. juni 1985, indgået til Domstolen den 2. juli 1985, har Hessisches Finanzgericht i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende gyldigheden af Kommissionens beslutning 82/586 af 6. august 1982, hvorved det fastslås, at indførsel af apparatet »Nicolet-high speed signal averager, model 1174, with accessories« ikke kan ske med fritagelse for told efter den fælles toldtarif (EFT L 243, s. 30).
- 2 Spørgsmålet er blevet rejst under en sag, som en amerikansk producents tyske datterselskab, Nicolet Instrument (herefter benævnt Nicolet), har anlagt mod Hauptzollamt Frankfurt am Main-Flughafen (herefter benævnt Hauptzollamt).
- 3 Det fremgår af sagen, at Nicolet i 1982 fra De forenede Stater indførte apparater som ovenfor angivet samt et Slide-in »NIC-diskette system«, der skulle anvendes ved Max-Planck-Institutet for medicinsk forskning i Heidelberg og ved nerveklinikken ved Kiels universitet. Hauptzollamt fulgte ved indførslen i første omfang den for sådanne tilfælde almindelige praksis og indrømmede en foreløbig toldfritagelse.
- 4 Efter en senere kontrol foretaget af den toldtekniske prøve- og læreanstalt ved Oberfinanzdirektion Berlin samt under henvisning til Kommissionens førnævnte beslutning af 6. august 1982 rejste Hauptzollamt imidlertid ved ændringsafgørelser af 3. september og 28. oktober 1982 samt 10. marts 1983 krav om efterbetaling af i alt 7 172,89 DM i told for indførsel af de omhandlede apparater, fordi de på grund af deres objektive kendetegn ikke kunne anses for videnskabelige apparater. Nicolet indgav klage over disse afgørelser til Hauptzollamt, der afviste klagerne den 9. januar 1984.

- 5 Nicolet indbragte denne afgørelse for Hessisches Finanzgericht, der bestemte, at sagen skulle udsættes og følgende præjudicielle spørgsmål forelægges Domstolen:

»Er Kommissionens beslutning 82/586/EØF af 6. august 1982 (EFT L 243, s. 30) angående apparatet 'Nicolet-high speed signal averager, model 1174, with accessories' gyldig?«
- 6 Det bemærkes, at spørgsmålet om gyldigheden af Kommissionens beslutning skal bedømmes i lyset af de af parterne i hovedsagen afgivne indlæg, som den nationale ret har henvist til.
- 7 Nicolet anser Kommissionens beslutning for ugyldig, fordi den i strid med traktatens artikel 190 ikke er forsynet med en tilstrækkelig begrundelse, er truffet under tilsidesættelse af firmaets grundlæggende ret til kontradiktion og endelig hviler på en åbenbar vildfarelse.
- 8 Til støtte for det første anbringende om manglende eller utilstrækkelig begrundelse af den omtvistede beslutning har Nicolet anført, at Kommissionen alene har henvist til udtalelsen fra en ekspertgruppe og fastslået, at »apparater af denne art ... i øvrigt især [anvendes] til ikke-videnskabelige formål«; dette er et subsidiært kriterium, som Kommissionen kun kan støtte sig på, såfremt den ikke ved hjælp af det principale kriterium klart kan afgøre spørgsmålet om det pågældende apparats videnskabelige karakter.
- 9 Det fremgår af den omtvistede beslutnings betragtning 2 og 3, dels at beslutningen er truffet i overensstemmelse med en udtalelse fra en ekspertgruppe, sammensat af repræsentanter for alle medlemsstaterne, der den 2. juli 1982 trådte sammen i Toldfritagelsesudvalget, dels »at det drejer sig om en signalanalysator«, og at »apparatet [ikke] har ... de objektive kendetegn, som gør det særlig egnet til videnskabelig forskning ...«.
- 10 Selv om den begrundelse, som kræves i henhold til traktatens artikel 190, ifølge Domstolens faste praksis klart og utvetydigt skal angive de betragtninger, som den fællesskabsmyndighed, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, dels således at de berørte personer kan få kendskab til grundlaget for den trufne

foranstaltning, for at de kan forsvare deres rettigheder, dels således at Domstolen kan udøve sin prøvelsesret, kræves det dog ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske eller retlige momenter. Spørgsmålet, om en beslutnings begrundelse opfylder disse krav, skal vurderes ikke blot i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt alle de retsregler, som gælder på det pågældende område.

11 Det bemærkes, at selv om begrundelsen i Kommissionens beslutning er noget kortfattet, opfylder den minimumskravene efter traktatens artikel 190. Dels er beslutningen nemlig rettet til de medlemsstater, som var repræsenteret ved ekspertgruppens møder, og som havde et tilstrækkeligt kendskab til sagens detaljer for at kunne vurdere rækkevidden af beslutningen, dels indeholder begrundelsen de elementer, som er nødvendige, for at den berørte videnskabelige institution kan vurdere, om beslutningen, som hævdet af Nicolet i den foreliggende sag er behæftet med en åbenbar vildfarelse eller magtfordrejning.

12 Nicolets første anbringende må følgelig afvises.

13 Nicolet har til støtte for sit andet anbringende anført, at eftersom firmaet berøres umiddelbart af den omtvistede afgørelse, og denne forudsætter en kompliceret vurdering af et apparat, hvis karakter i virkeligheden kun kan bedømmes af dets brugere, burde Kommissionen have givet firmaet lejlighed til at afgive en udtalelse, således som det foreskrives i de gældende fællesskabsbestemmelser.

14 Det bemærkes indledningsvis, at den procedure, der følges i forbindelse med Kommissionens vedtagelse af beslutninger om fritagelse for told efter den fælles toldtarif ved indførsel af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt materiale, indledes af Kommissionen efter anmodning fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den institution, der skal modtage det pågældende apparat, er beliggende, jfr. artikel 7, stk. 2, i Kommissionens forordning nr. 2784/79 af 12. december 1979 (EFT L 318, s. 32) om gennemførelse af Rådets forordning nr. 1798/75 af 10. juli 1975 om fritagelse for told efter den fælles toldtarif ved indførsel af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt materiale, (EFT L 184, s. 1), som ændret ved Rådets forordning nr. 1027/79 (EFT L 134, s. 1).

- 15 Forordning nr. 2784/79 indeholder imidlertid ingen bestemmelse om, at den, der ansøger om toldfritagelse, skal deltage i den undersøgelse, som medlemsstaternes sagkyndige foretager i Toldfritagelsesudvalget, og hjemler heller ikke ansøgeren nogen ret til kontradiktion, inden Kommissionen udsteder den beslutning, hvorved det fastslås, om apparatet opfylder betingelserne for toldfritagelse.
- 16 Det bemærkes endvidere, at Kommissionens beslutning 82/586 blev truffet efter en procedure i anledning af en indførsel i Det forenede Kongerige, som Nicolet ikke var involveret i. Den nævnte beslutning, der i august 1982 blev meddelt samtlige medlemsstater, jfr. artikel 7, stk. 6, tredje afsnit, i forordning nr. 2784/79, var ifølge traktatens artikel 189, stk. 4, allerede retligt bindende inden for Fællesskabets område, da Nicolet ansøgte om toldfri indførsel af samme apparat i Forbundsrepublikken Tyskland.
- 17 Nicolet kan herefter ikke med føje gøre gældende, at Kommissionens beslutning er truffet under tilsidesættelse af firmaets ret til kontradiktion.
- 18 Til støtte for anbringendet om åbenbar vildfarelse har Nicolet endelig anført, at de sagkyndige, som Kommissionen henvendte sig til, ikke var kvalificeret til at bedømme det omhandlede apparats videnskabelige karakter. Nicolet har henvist til den af lektor ved Berlins universitet Horst-Eberhard Buchwald afgivne erklæring af 27. september 1982 og anført, at »Nicolet 1174« blot er en forbedret version af et apparat, om hvilket Kommissionen ved beslutning 79/527 af 22. maj 1979 (EFT L 141, s. 36) har udtalt, at det i det væsentlige anvendes til videnskabelige formål. »Nicolet 1174« er et overordentligt fintmærkende og kompliceret måleapparat, der ikke benyttes erhvervsmæssigt, idet det efter sine specifikationer alene er beregnet til brug for videnskabelig forskning og udelukkende anvendeligt i dette øjemed.
- 19 Kommissionen har i det væsentlige anført, at forskellen mellem den nævnte beslutning af 1979 og den omtvistede beslutning beror på udviklingen af de omhandlede apparater, der meget hurtigt udvikler sig fra tekniske nyskabelser til almindeligt anvendt udstyr. Det af Nicolet indførte apparat anvendes i øvrigt tillige til ikke-videnskabelig formål, f. eks. inden for klinisk medicin.

- 20 Det bemærkes, at i henhold til artikel 3, stk. 1 og 3, i Rådets forordning nr. 1798/75, som ændret ved Rådets forordning nr. 1027/79, kan videnskabelige instrumenter og apparater alene fritages for told efter den fælles toldtarif, såfremt de udelukkende indføres i ikke-erhvervsmæssigt øjemed, og de resultater, de gør det muligt at opnå, udelukkende eller hovedsagelig er egnede til brug ved videnskabeligt arbejde.
- 21 I henhold til artikel 5, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 2784/79 »forstås ved et videnskabeligt instruments eller apparats 'objektive tekniske kendetegn' kendetegn, der fremkommer som et resultat af konstruktionen af det pågældende instrument eller apparat eller ved tilpasninger af instrumentet eller apparatet i forhold til et standardinstrument eller apparat, og som gør det muligt at opnå større præstationer end nødvendigt for sædvanlig industriel eller erhvervsmæssig brug«.
- 22 Det bemærkes i så henseende, at i henhold til det af Kommissionen over for Domstolen oplyste — hvis rigtighed Nicolet ikke har bestridt — må det omhandlede apparat efter sine tekniske egenskaber sidestilles med en række andre datamater, der anvendes i industrien; endvidere kendetegnes apparatet ikke ved et så højt præstationsniveau, at det er særlig egnet til brug ved videnskabelig forskning, og endelig forudsætter visse særlige funktioner, der omtales i Buchwalds sagkyndige erklæring, et hjælpeapparat, som i det konkrete tilfælde ikke er blevet indført.
- 23 Det følger af det anførte, at anbringendet om åbenbar vildfarelse også må forkastes.
- 24 Den nationale rets spørgsmål skal herefter besvares således, at gennemgangen af Kommissionens beslutning 82/586 af 6. august 1982 intet har frembragt, der kan rejse tvivl om beslutningens gyldighed.

Sagens omkostninger

- 25 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale domstol, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

vedrørende det spørgsmål, som er forelagt af Hessisches Finanzgericht ved kendelse af 11. juni 1985, for ret:

Gennemgangen af Kommissionens beslutning 82/586 har intet frembragt, der kan rejse tvivl om beslutningens gyldighed.

Everling

Galmot

Moitinho de Almeida

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 26. juni 1986.

P. Heim

Justitssekretær

U. Everling

Formand for tredje afdeling